

Rakotwórcze silniki diesla

17 czerwca 2012

Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem (IARC), która jest agendą WHO, jednogłośnie zaklasyfikowała spaliny z silników diesla jako rakotwórcze. W 1988 roku spaliny takie zostały uznane za „prawdopodobnie rakotwórcze dla ludzi” i w związku z tym zostały zakwalifikowane do grupy 2A, w której znajdują się tego typu związki. Teraz, bazując na nowych dowodach, uznano, że należy je przekwalifikować do grupy 1. Tym samym stwierdzono, że spaliny z silników diesla są tak samo rakotwórcze jak azbest, pluton-239 czy gaz musztardowy.

W oświadczeniu IARC czytamy, że „pojawiało się coraz więcej dowodów na to, że spaliny z silników diesla są rakotwórcze. Dowody te bazowały przede wszystkim na wynikach badań u osób, które w związku z wykonywanym zawodem były narażone na kontakt z tymi spalinami. W marcu 2012 roku dowody te zostały wzmocnione wynikami badań opublikowanymi przez amerykańskie Narodowy Instytut Raka i Narodowy Instytut Bezpieczeństwa Pracy i Zdrowia, które stwierdziły, że górnicy mający kontakt z takimi spalinami są narażeni na większe ryzyko śmierci z powodu nowotworu płuc.”

IARC korzysta z klasyfikacji, na którą składają się cztery grupy. Do grupy 4. przypisywane są te substancje, co do których istnieją dowody, że nie są rakotwórcze dla ludzi i zwierząt laboratoryjnych lub też gdy istnieją niewystarczające dowody na działanie kancerogenne u ludzi oraz dowody sugerujące brak kancerogenności u zwierząt laboratoryjnych. Do grupy 3. trafiają środki, co do których kancerogenności zarówno u ludzi jak i u zwierząt laboratoryjnych istnieją niewystarczające dowody. Grupę 2. podzielono na podgrupy 2B (środek możliwe kancerogeny – gdy mamy ograniczoną liczbę dowodów na kancerogenność u ludzi i mniej niż wystarczającą na kancerogenność u zwierząt laboratoryjnych) oraz 2A (środek prawdopodobnie kancerogeny u ludzi – gdy istnieje ograniczona

liczba dowodów na kancerogenność u ludzi i wystarczająca u zwierząt laboratoryjnych). Do grupy najwyższego ryzyka – 1 – trafiają te środki, w przypadku których istnieje wystarczająca liczba dowodów na kancerogenność u ludzi. W wyjątkowych przypadkach może tam trafić też środek, co do którego istnieje mniej niż wystarczająca liczba dowodów na kancerogenność u ludzi, ale wystarczająca liczba na kancerogenność u zwierząt, a jednocześnie gdy dany środek działa na organizm w sposób, który jest rozpoznany mechanizmem kancerogennym.

Opracowanie: Mariusz Błoński

Na podstawie: IARC

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)